

Ủy Ban Bảo Vệ Sự Ven Toàn Lãnh Thổ Tuyên Cáo về Diễn Biến Mới Tại Biển Đông

Thứ tư, 11 Tháng 8 2010 21:38

Viết bởi Đại diện: GS Nguyễn Văn Canh

LIMITES DE REVENDICATION TERRITORIALE: 各国主张界限
- - - de la Chine 中国
- - - des Philippines 菲律宾

LIMITES DE REVENDICATION MARITIME (revendications des zones économiques exclusives):
- de la Malaisie 马来西亚
- du Vietnam 越南
- de l'Indonésie 印度尼西亚

• Gisement de gaz ou de pétrole
— Oléoducs et gazoducs

CONCESSION ACCORDÉE À:
1 Mitsubishi
2 Inpex Corporation
3 Vioenergy
4 Total-Marubeni
5 Pedco Consortium
6 AFDC-Mobil
7 BP (British Petroleum)
8 Crestone
9 Exxon-Pertamina

Tháng 5 năm 2009, Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa (TC) gửi văn thư cho Tổng thư ký Liên Hiệp Quốc chống lại CHXHCNVN (VC) và Mã Lai Á nộp hồ sơ nới rộng thêm lục địa tại Ủy Ban Thềm Lục, Liên Hiệp Quốc vào ngày 6 và 7 tháng 5.

Trong văn thư, TC xác nhận chủ quyền của chúng trên Biển Đông, có kèm theo Bản Đồ hình lưỡi bò. Đây là hành vi chính thức trước Liên Hiệp Quốc để xác nhận chủ quyền của TC trên Biển Đông của Việt nam.

Trong những năm gần đây, TC đã có nhiều hành vi khác nhau, hoặc liên tục báo cho thế giới hoặc dần mật các quốc gia khác về cái mà chúng coi là xâm phạm đến chủ quyền của chúng trên Biển Đông của Việt nam.

Các hành vi này càng ngày càng tích cực và trực tiếp hơn, vì lẽ chúng nghĩ rằng chúng đã có cơ sở quân sự vững chãi trên Biển Đông và lực lượng hải quân hùng hậu đối đầu với bất cứ kẻ địch nào kể cả Hoa Kỳ để bảo vệ quyền lợi của chúng, gồm cả vùng biển ngoài Biển Đông.

Trước hết, ngoài phạm vi Biển Đông:

Năm 2008, một viên tướng thuộc Bộ Quốc Phòng TC đề nghị với Đô Đốc Keating, tổng tư lệnh quân đội Mỹ vùng Thái Bình Dương rằng Mỹ và TC nên chia đôi Thái Bình Dương làm 2: phía Tây, thuộc Mỹ và phía Đông, thuộc TC.

TC cho mọi người hiểu rằng quốc phòng của chúng trên mặt biển ngày nay là có nhiệm vụ bảo vệ quyền lợi "viễn dương". Có hai chuỗi đảo là giới hạn địa lý đề phòng thủ: 1) từ Nhật bản xuống Phi Luật Tân; 2) từ Nam Dương qua Guam xuống Úc Châu.

Rồi đến trong phạm vi Biển Đông:

Năm 2007, TC đòi hỏi với lời lẽ đe dọa các công ti dầu BP ngưng khai thác dầu trong vùng Côn sơn dù đã có khế ước với VC và đang thi hành khế ước ấy, Exxon Mobil không được ký khế ước với Việt nam để khai thác dầu trong thềm lục địa của Việt nam.

Trong nhiều năm qua, từ tháng 5 đến tháng 8 mỗi năm, TC thông cáo cấm ngư dân Việt đánh cá trong một khu vực trên vĩ tuyến 15 thuộc vùng Biển của Việt nam với lý do bảo vệ tài nguyên về hải sản của chúng. Chúng liên tục cho các tàu tuần tra kiểm soát vùng Hoàng Sa và Trường Sa, lũng bắt ngư dân Việt vì "vi phạm lãnh hải" của chúng, mang về đảo Phú Lâm thuộc Hoàng Sa xét xử, phạt tù, phạt tiền đòi chuộc mạng. Ngoài việc cướp đoạt, tài sản, thuyền bè, tịch thu ngư cụ, chúng còn bắn giết hay đánh chìm thuyền đánh cá ngư dân Quảng Ngãi.

Hồi tháng 3, 2009, TC quấy nhiễu tàu của Mỹ như vụ cho vây xung quanh, cản trở tàu Impeccable của Mỹ hoạt động cách đảo Hải Nam 70 dặm về phía Nam.

Hồi tháng 9, 2009, hải quân TC tổ chức một cuộc tập trận bắn đạn thật, có đổ bộ, nhảy dù trên đảo thuộc vùng đá Ngâm Chữ Thập, sâu xuống phía Nam của Trường Sa của Việt nam, để “bảo vệ biên cương của tổ quốc”. Tại khu vực này, chúng đã xây sẵn một số kiến trúc kiên cố trên nhiều bãi đá ngầm khác nhau làm bộ chỉ huy quân đội, kho tiếp vận, bãi đáp trực thăng, hệ thống viễn thông, văn phòng...

Tháng 3 năm 2010, Phụ tá Bộ trưởng Ngoại Giao Trung cộng, Cui Tiankai nói cho hai viên chức cao cấp của chính quyền Obama biết rằng TC hiện “xếp lời tuyên bố chủ quyền của TC trên Biển Đông ngang hàng với chủ quyền của TC ở Đài Loan và Tây tạng, Tân cương.” Đó là “quyền lợi cốt lõi” mà TC sẽ bảo vệ.

Với các căn cứ hải quân đã được bố trí và phối trí khắp Biển Đông từ các đảo Phú Lâm, Quang Hòa, Lincoln, Tri tôn bao trùm cả khu vực xuống mãi phía Nam: vùng đá Chữ Thập và vùng đá ngầm Vành Khăn, với các hoạt động kể cả quân sự của hải quân dưới sự chỉ đạo từ căn cứ Tam Á ở Hải Nam, TC tự cho rằng chúng đã xây dựng được đủ sức mạnh hải quân trong vòng hơn hai thập niên qua. Chúng đã công khai thách thức Mỹ về việc bảo vệ chủ quyền này, ngụ ý chúng sử dụng vũ lực để bảo vệ. Lời thông báo chính thức của Tiankai kể trên của TC cảnh báo, nếu không nói là thách thức, cho Mỹ biết rằng Biển Đông là ao hồ của chúng, rằng chúng có quyền lợi sinh tử trên Biển Đông và rằng chúng phủ nhận quyền lợi của Mỹ, cũng như sẽ không chấp nhận sự hiện diện của Mỹ trong khu vực này.

Tóm lại hành động của Trung cộng đã trắng trợn, trực tiếp đối đầu với Mỹ, một kẻ thù “nguy hiểm” đang thống trị thế giới. Trung cộng cho rằng nay Mỹ đang sa lầy ở A Phú Hãn và khu vực Trung Đông và suy yếu. Chúng nghĩ rằng cần nắm lấy cơ hội để thay thế Mỹ và tiến vào địa vị thống trị toàn cầu, nhất là giải quyết vấn đề dân số: 800 triệu dân Trung Hoa cần phải di chuyển đến nơi khác, vì lãnh thổ Trung Hoa chỉ đủ cho 500 triệu mà thôi. Đây là ưu tiên nhất của chúng. Và như thế, chúng sẽ đạt được tham vọng bá chủ thế giới.

Thái độ và phản ứng của Mỹ như thế nào?

Tại Hội Nghị Đối Thoại Shangri-la vào 29 tháng 5, 2010, Robert Gates Bộ trưởng quốc phòng Mỹ tuyên bố: “nói về tự do trên biển và tuân thủ luật quốc tế, Hoa Kỳ ủng hộ ‘tự do lưu thông’, thay vì giữ độc quyền, và Hoa Kỳ cũng ủng hộ quyền mọi người sử dụng không phận.” Ngoài ra, Gates nói rằng “chính sách an ninh tương lai của Mỹ sẽ dựa trên “quyền lợi thiết yếu và lâu bền trong vùng.” Với chính sách trên, Hoa Kỳ nói rõ là 1) tất cả mọi quốc gia được tự do lưu thông trên Biển Đông và Thái Bình Dương theo luật quốc tế, như vậy phủ nhận tuyên bố đòi độc quyền của TC và, 2) Gates nói liên quyền lợi thiết thân và lâu bền của Mỹ với an ninh quốc gia.

Có nghĩa là Mỹ sẽ bảo vệ các quyền lợi ấy bằng sức mạnh.

Rồi tại Hội Nghị An Ninh Khu Vực do ASEAN tổ chức ở Hà nội, ngày 24 tháng 7, 2010, Ngoại trưởng Mỹ Hillary Clinton cũng với tinh thần mà Bộ trưởng Gates nêu ra đã công khai, nhưng trực tiếp và cứng rắn bác bỏ lời tuyên bố hung hăng của Trung Cộng:

Khi nói về chủ quyền trên Biển Đông mà Trung cộng đòi hỏi, Clinton tuyên bố tại hội nghị rằng cần phân chia ra hai loại: Chủ quyền trên toàn vùng Biển Đông và Chủ quyền trên các quần đảo.

1) Về chủ quyền trên toàn thể Biển Đông, Mỹ có lợi ích quốc gia đòi hỏi là phải có tự do lưu thông trên vùng biển, vùng trời theo luật biển quốc tế. Một viên chức của chính quyền Obama biện luận rằng Trung cộng không có căn cứ khi tuyên bố chủ quyền như vậy, vì không có người nào sinh sống trên đảo đá và đảo san hô.

Clinton đã thẳng thừng bác khước tuyên bố chủ quyền của Trung cộng.

2) Về chủ quyền trên các quần đảo, Mỹ đòi hỏi tất cả các bên tranh chấp trong vùng biển phải giải quyết các bất đồng, không bằng bạo lực, mà bằng thương thuyết như các bên đã đồng ý và ký kết trong bản Quy Tắc Hành Sử vào năm 2002 tại Cao Miên, và Mỹ không đứng về phía tương tranh nào.

Để giúp giải quyết các tranh chấp về chủ quyền, Mỹ kêu gọi các quốc gia ASEAN hợp tác với nhau vào một phía và thương thảo với phía bên kia là TC.

Trước lời tuyên bố này, Dương Khiết Trì, Bộ trưởng Ngoại Giao Trung cộng phẫn nộ, bỏ phòng họp đi ra ngoài. Một tiếng đồng hồ sau, Trì lại trở lại phòng họp, đọc một bản tuyên bố trong vòng 30 phút - mà một người tham dự gọi là thiếu mạch lạc, tố cáo Mỹ can thiệp vào quyền lợi của Trung cộng như bác bỏ chủ quyền mà Trung cộng tuyên bố về Biển Đông; như quốc tế hóa tranh chấp Biển Đông mà Trung cộng chỉ muốn giải quyết tranh chấp chủ quyền trên các quần đảo này bằng cách song phương, nghĩa là chia các quốc gia Đông Nam Á ra để trị, bằng cách mua chuộc, hù dọa từng quốc gia một; như Trung cộng trước đó đã vận động không đưa vấn đề an ninh vào chương trình nghị sự, nay lại xảy ra tại Hội Nghị ASEAN.

Bản tuyên bố ấy của Dương Khiết Trì còn đi ra ngoài đề tài ở điểm là Trì chỉ trích, có tính cách miệt thị, Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, không biết có phải vì với tư cách Chủ Tọa, CHXHCNVN không đủ khả năng kiểm soát buổi họp theo lệnh của TC hay không?

Và cuối cùng Trì còn đe dọa Singapore khi quay mặt vào Bộ trưởng Ngoại Giao George Yeo của nước này mà đe dọa (không phải sỉ nhục): "Trung quốc là nước lớn và các nước khác là nước nhỏ. Đó là một thực tế."

Để cụ thể hóa cam kết trên, ngay sau Hội nghị ASEAN kết thúc ở Hà nội, Mỹ gửi hàng không mẫu hạm nguyên tử George Washington từ Nhật đến vùng biển Đông hải trong một cuộc tập trận với hải quân Hàn quốc nhân vụ Bắc Hàn đánh đắm tàu ngầm Cheonan của nước này hồi tháng 3, 10, mặc dù Trung cộng phản đối dữ dội cuộc tập trận này và Bắc hàn đe dọa dùng vũ khí nguyên tử tấn công cuộc tập trận.

Sự hiện diện của George Washington là hành động để biểu dương sức mạnh đối với thách đố của Trung cộng.

Để phản ứng với cuộc tập trận của Mỹ và Nam hàn, Trung cộng cũng tổ chức vội vã một cuộc tập trận ở "Nam Hải" để phô trương sức mạnh.

Cần phải thêm rằng một số quốc gia trong Khối ASEAN đã có một thái độ tích cực hơn, quyết tâm hơn trong việc bảo vệ chủ quyền và độc lập chống lại âm mưu bá quyền của Bắc kinh. Nam Dương trong văn thư ngày 8 tháng 7, 10 có gửi một văn thư cho Tổng Thư Ký LHQ phản bác lập luận của Trung cộng viện dẫn với bản đồ lưỡi bò mơ hồ để biện minh chủ quyền của chúng trên Biển Đông. Là một quốc gia không nằm trong nhóm có tranh chấp chủ quyền, và cũng là một quốc gia mạnh, đông dân trong khối ASEAN, Nam dương như vậy đã đứng về lập trường của Hoa Kỳ trong việc ngăn chặn âm mưu bành trướng của Bắc Kinh. Hành vi đó trực tiếp giúp sức cho dân tộc Việt nam bảo vệ lãnh hải và chủ quyền dân tộc.

Nam Dương cũng đã đặt mua thêm tiềm thủy đình để bảo vệ lãnh hải. Mã Lai Á mua 2 tầm ngầm của Pháp. Úc mua/xây thêm 9 tàu ngầm nữa và cũng đặt mua thêm 100 chiếc F.35 của Mỹ.

Hiện nay Trung cộng rất phẫn nộ với Mỹ vì rõ rệt làm tiêu diệt âm mưu bá quyền truyền thống của nhà Hán, dù Trung cộng có tuyên bố sẽ có cuộc tập trận thứ hai để cảnh giác Mỹ về chống phá các quyết tâm của chúng. TC đã làm cho đối phương hiểu rằng chúng có hỏa tiễn Dong Feng 21 D với tầm xa 1,500 cây số có thể bắn chìm hàng không mẫu hạm của Mỹ từ xa, dù đã phát triển hỏa tiễn bắn hạ vệ tinh của Mỹ để làm "mù" vệ tinh, không còn điều khiển các hàng không mẫu hạm, cũng như không theo dõi được các tàu ngầm nguyên tử 094 (Jin Class) hay tàu ngầm Song S20 trang bị hỏa tiễn Yingji-8 di chuyển sâu dưới nước để bắn hạ hàng không mẫu hạm của Mỹ hoạt động trên mặt nước, và với một dàn phóng đã xây sẵn trên một bãi đá ngầm thuộc khu vực Chũ Thập của Việt nam, sức mạnh ấy sẽ không là gì với sức mạnh của quân đội Hoa Kỳ. Hàng không mẫu hạm Hoa Kỳ George Washington đồ sộ như một thành phố dài 333 thước tây, với 6250 thủy thủ được trang bị đủ vũ khí tối tân có thể tiêu diệt đối phương tại chỗ ngay khi kẻ thù mới khai hỏa.

UBBVSVTLT chưa nói tới hệ thống phòng thủ SDI với các vũ khí laser (beamery weapons) nằm trên vệ tinh thường trực bay quanh quỹ đạo, mỗi ngày 24 giờ. Chính vũ khí này nếu đối phương khởi động hàng loạt tấn công trước, sẽ tiêu diệt hết toàn bộ các cứ điểm quân sự, dàn phóng hỏa tiễn tại

chỗ, ngay khi bắn, trước khi hỏa tiễn bay đến mục tiêu, nghĩa là trước khi đến Hoa Kỳ để gây thiệt hại. Hình ảnh hỏa tiễn 'patriots' trong trận chiến vùng Vinh ở trung Đông là thí dụ. Với tình thế đó, chính võ khí của mình giết mình. Võ khí này đã làm cho Liên Bang Xô Viết thay đổi chiến lược từ giữa thập niên 1980 và đưa đến chế độ Công Sản Liên Xô sụp đổ. Cần nói thêm rằng sức mạnh của Liên Bang Xô Viết vào thời kỳ đó rất ghê gớm với từ 7000 tới 8000 dàn phóng hỏa tiễn, cố định hay di động, công khai hay che giấu, gồm cả tàu ngầm thường trực nằm dưới đáy biển, để dùng cho khoảng 40,000 đầu đạn nguyên tử. Hoa Kỳ còn nhiều võ khí khác.

Vài chục quả bom nguyên tử, 5 chiếc tàu ngầm 094, hỏa tiễn DF 21D của Trung cộng có nghĩa gì?

Với mưu đồ áp dụng chiến tranh nhân dân của Mao, bằng cách mua chuộc các nhà cầm quyền các quốc gia, kể cả Phi châu và với cung cách đầu tư khắp nơi trên thế giới làm cơ hội/phương tiện để cho dân Trung Hoa xâm nhập làm hậu thuẫn cho công tác thống lĩnh thế giới về sau, Trung cộng cũng không thể đổi đầu được với Hoa Kỳ dù chúng đã ước tính rằng chúng sẵn sàng hy sinh 1/2 dân số cho âm mưu này, chung cuộc chúng nghĩ rằng vẫn còn 6 hay 700 triệu người.

Chúng sẽ chờ đến khi mà chúng chuẩn bị xong một tránh đánh cuối cùng bằng các phương tiện khác ngay tại Hoa Thịnh Đốn như chúng tính toán, với sự yểm trợ của dân Trung Hoa đã xâm nhập vào nhiều nơi trên thế giới. Như thế, còn phải chờ nhiều chục năm nữa.

Tập trận lần 2 của TC được loan báo để cảnh giác Hoa Kỳ chỉ là trò chơi hù dọa những kẻ tay sai của chúng để tay sai không bỏ chạy. Đây là trường hợp VC và vài quốc gia đồng Nam Á. Sĩ nhục CHXHCNVN một cách không nương tay trước sự hiện diện của các nhà lãnh đạo thế giới cũng nhằm mục đích này. Rồi, chung cuộc, chúng sẽ rút lui. Rồi nữa, mọi việc sẽ qua đi. Với Hoa Kỳ chính thức "nhập cuộc" như trường hợp này là một dịp may hiếm có và tạo một tình thế thuận lợi để Việt nam có thể bảo vệ chủ quyền của Việt nam trên Biển Đông, cũng như bảo vệ độc lập và bảo toàn lãnh thổ.

Vì ĐCSVN đã sai lầm chấp nhận làm thái thú người bản xứ cho Trung Cộng, làm tay sai cho kẻ thù của dân tộc để bành trướng thế lực tại Việt nam, UBBVSVTLH đòi hỏi

1. ĐCSVN, phải ra lệnh cho CHXHCNVN gấp rút nắm bắt cơ hội này bằng cách lên tiếng công khai đứng vào hàng ngũ của thế giới tự do, kêu gọi các quốc gia thấy được nguy cơ do Trung cộng gây ra, giúp chống lại bọn bá quyền Bắc Kinh xâm chiếm Biển Đông, vì đã có các hậu thuẫn cần thiết.

2. ĐCSVN phải chấm dứt vai trò thừa sai cho Trung cộng. Một mặt, phải chấm dứt đàn áp dã man bất cứ ai lên tiếng hô hào Hoàng Sa và Trường Sa là của Việt nam. Mặt khác phải có hành động cụ thể bảo vệ ngư dân Việt đánh cá trên vùng biển của cha ông để lại khi Hải Quân Trung cộng bắn giết, bắt bớ tù đầy ngư phủ hay đòi tiền chuộc mạng. Còn nữa, phải nhân danh là chủ nhân ông, lên tiếng tố cáo trước quốc tế và tích cực chống lại các công tác xây dựng thêm các căn cứ quân sự trên các bãi đá ngầm quanh vùng Hoàng Sa và Trường Sa. Chúng đang xây cất thêm các kiến trúc tại đảo Tri tôn, một đảo gần Đà Nẵng, và đang mở rộng thêm hải cảng thuộc đảo Phú lâm. Hơn thế nữa, ĐCSVN phải chấm dứt các kế ước cho thuê rừng dài hạn và thu hồi đất đã cho thuê tại 18 tỉnh, tại những nơi đây quân xâm lược phương Bắc sẽ xây dựng căn cứ địa ngõ hầu kiểm soát lãnh thổ Việt nam.

3. Thái Độ và hành động của CHXHCNVN chống lại chủ nghĩa bá quyền Bắc Kinh trước tình thế này phải thể hiện công khai, minh bạch. Đó là điều cần thiết và bắt buộc để có đồng minh giúp bảo vệ lãnh hải, được sự ủng hộ của dân chúng, một yếu tố phải có, để bảo vệ độc lập quốc gia, bảo vệ lãnh thổ. Việc mua 6 chiếc tàu ngầm "kilo" và một tá máy bay Sukhoi của Nga, mua radar và một số thiết bị quân sự của Pháp tự mình CHXHCNVN không thể đọ sức với hay chiếm lại các đảo đã mất được, nghĩa là các phương tiện ấy không là một cái gì so với sức mạnh của đối phương. Vì thái độ mập mờ dấu giếm, với các hành động mà ĐCSVN đã làm một cách công khai với tư cách là tay sai của Trung cộng trong nhiều năm qua, quốc dân Việt nam có thể nghi ngờ rằng nếu có chiến tranh xảy ra do Trung cộng chủ mưu để chiếm Đông Nam Á, và ĐCSVN đã bị ĐCSTH khống chế như hiện nay thì với các phương tiện quân sự kể trên CHXHCNVN sẽ sử dụng chúng với vai trò của một tên lính tiền phong đánh thuê trong âm mưu bành trướng của Bắc Kinh.

4. UBBVSVTLT nghiêm trọng cảnh giác ĐCSVN rằng dù tự nguyện hay bị lôi cuốn vào vị trí làm lính tiền phong của kẻ thù của dân tộc trong âm mưu Hán hóa vùng Đông Nam Á và cả thế giới thì hiểm họa gây ra cho dân tộc rất to lớn: dân Việt có thể đi tới bị tàn sát trước vũ khí hiện đại có sức hủy diệt tập thể lớn của Hoa Kỳ. Ngay cả tính mạng của các lãnh đạo ĐCSVN sẽ bị tiêu diệt trước khi quân xâm lăng TC có hành động khởi động thôn tính các quốc gia Đông Nam Á. Đừng tưởng rằng với 16 chữ vàng mà lãnh đạo VC luôn xưng tụng mà được TC bao che hay bảo vệ. Chúng rất thâm độc, với kiến thức khoa học và với phương tiện hiện đại, chúng có thể dàn cảnh để mượn tay Hoa kỳ tận diệt dân tộc Việt, thừa cơ hội chúng sẽ chiếm toàn thể lãnh thổ Việt nam. Bằng cứ vừa mới xảy ra là nếu Dương Khiết Trì, đại diện chính thức của Đảng CSTH coi trọng VC như một đồng chí "tốt", láng giềng "tốt", dù đã được các lãnh đạo VC nhiều lần hô hán rằng mối liên hệ giữa 2 đảng và hai quốc gia đã lên được 'các' tầng cao mới, đã không sĩ nhục công khai lãnh đạo CHXHCNVN trước mặt các nhà lãnh đạo thế giới như trong kỳ họp Hội Nghị An Ninh Khu Vực tháng 7 vừa qua là một thí dụ. Lãnh đạo Việt cộng nên nhớ kỹ rằng tự mình đã có đóng góp vô giá cho Trung Cộng trong thập niên vừa qua như hiến đất, dâng vịnh qua các hiệp định 1999, 2000 lại còn không nể mặt, không được coi là một đấng trượng phu và bị đối xử tệ bạc như thế. Hoàng văn Hoan trong thời gian lưu vong ở Bắc Kinh bị đối xử như thế nào, thì lãnh đạo Việt cộng biết rõ hơn người ngoài. Rồi, Pol Pot trước đây là được Trung cộng che chở như thế nào, rồi cũng bị bỏ rơi, một cách nhục nhã là thí dụ khác.

Nên học các bài học này để có thể sống với cộng đồng dân tộc và quốc tế./.

Làm tại California ngày 10 tháng 8 năm 2010

Đại diện: GS Nguyễn văn Canh

http://vietvungvinh.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1319:uy-ban-bao-ve-su-ven-toan-lanh-tho-tuyen-cao-ve-dien-bien-moi-tai-bien-dong&catid=46:chinh-tri-xa-hi&Itemid=82